

Posudek na diplomovou práci Zdenky Kovářové

Myšlení a víra Otakara A. Fundy

Autorka zvolila zajímavé téma týkající se v obecnější rovině vztahu víry a rozumu, konkrétně vykládá, jak tento vztah chápe ve svém díle český myslitel prof. O. A. Funda. Práce je napsána srozumitelným a na mnoha místech i poutavým způsobem, text prozrazuje určité literární nadání autorky, které by bylo škoda nechat „ležet ladem“. Způsob práce s prameny a sekundární literaturou odpovídá standardům akademické práce a svědčí o zvládnutí této její nutné „řemeslné stránky“.

K práci mám dvě zásadní výhrady a pár drobnějších výtek. Začnu podstatnými nedostatky a poté přejdu k tomu, co považuji za okrajové. Práce nemá dostatečně promyšlenou celkovou strukturu, téma není představeno a zasazeno do širších kulturně historických souvislostí. Autorka měla podle mého soudu nejprve vyložit celkový význam námětu, zasadit ho do širších filosoficko-teologických souvislostí, ukázat, že (a jak) se k němu stavěly významné postavy minulosti a současnosti. Do takto vybudovaného celkového půdorysu měla zasadit myšlení prof. Fundy, ukázat na tomto širším pozadí jeho místo a souvislosti s ostatními mysliteli, přínos či originalitu jeho stanoviska. Čtenář, aniž by byl do takového širšího kontextu a významu tématu uveden, je ihned „hozen do vody“, vtažen do procesu řešení problému, kterému buď vlastně příliš nerozumí, nebo rozumí, ale znalosti musel načerpat odjinud než z textu diplomové práce. Jednoduše řečeno, práci chybí celkový pohled na vztah víry a rozumu, ulpívá a mnohdy se utápí v popisu toho, co je dílčí a partikulární.

Druhá zásadní výtka se týká toho, že autorka v práci naprosto rezignuje na sebemenší projev svého názoru, práce je prostá jakékoli kritické distance, jakoby jí Fundovo myšlení „učarovalo“ do té míry, že jí brání vyjádřit vlastní stanovisko k vysoce problematickému pojetí víry a rozumu prof. Fundy. Navíc je práce napsaná a obhajovaná na Katolické teologické fakultě, kde se jaksí samozřejmě očekává, že studenti této *alma mater* nebudou (ani mlčky) sympatizovat s názory (jako je ateismus a s ním spojené popření Kristova božství, čistě vědecké pojetí racionality a tím popření racionality teologie, antropocentrismus atd.), které stojí v přímém rozporu s tím, s čím naše fakulta „stojí a padá“. V úvodu práce autorka sympaticky přiznává, že při obhajobě bakalářské práce projevila svůj názor (že existují skutky, které jsou za jakýchkoli okolností špatné nebo dobré) a ten jí byl vytknut. Musím říci,

že s tímto názorem naprosto souhlasím, neboť jsem přesvědčen, že některé jednání je vždy mravně špatné, některé naopak dobré, tj. nemyslím si, že „výtku byla oprávněná“ (s. 7). Pokud je tato zkušenost důvodem toho, že autorka v diplomové práci rezignovala na vlastní názory a kritické myšlení, je to velká škoda a zároveň chyba.

Dílčí výhrady. Není jasné, jak prof. Funda vlastně chápe víru v období svého ateismu. Není-li Boha, co je předmětem jeho víry? Čím se tato (nevyjasněná) víra liší od jeho původní křesťanské víry? Má smysl takovému postoji ještě říkat „víra“?

Proč se prof. Funda vlastně stal ateistou? Kontaktovala ho autorka a konzultovala s ním svou práci, vždyť prof. Funda stále žije? Práce by tím získala mnohé.

Zdá se, že práce nemá náležitý rozsah, autorka nerozlišuje prameny a sekundární literaturu, sekundární literatury je poskrovnu. Závěr práce je takřka bezobsažný, chybí celkové shrnutí, zhodnocení a skutečné závěry.

Práci navzdory výhradám doporučuji k obhajobě, o jejím hodnocení necht' rozhodne obhajoba.

Mgr. David Svoboda, Ph. D.